

Неколико речи, најзад, и о овој књизи.

Савремена бугарска прича код нас данас није више terra incognita. Од 1926 на даље полако, али сигурно, главне и најупадљивије вредности бугарске књижевности себи крче пут и до наших читалаца. Имена Јордана Јовкова и Ангела Каралијчева — да само споменем оне чије је име заиста познато и извесном ширем читалачком кругу, — створила су и код нас донекле већ претставу о њима. Ова књига, дакле, не наилази на сасвим необавештену публику Њен је задатак, да, донсећи први пут заједно 18 живих бугарских приповедача, од Стаматова до Волена, пружи скупан преглед скоро свих главних настојања у данашњој бугарској приповеци, и тако на делу прикаже њено стање. Приповетке су биране тако да донесу оно што је најкарактеристичније за писца, и што ће осветлити јаче неку њихову досада мање запажену страну (као код Елина-Пелина који је у српскохрватском избору до сада увек био искључиво приповедач села и сесског живота). У вези са свима досадашњим појединачним преводима, наведеним као путоказ ad hoc на крају књиге — којима треба додати превод романа „Брегалница“ Михаила Кремена (од Ивана Есиха, Загреб 1926, издање Забавне књијнице) — она ће, надамо се, бити у стању да још више пробуди или продуби интерес наших читалаца за духовни живот и уметничка стремљења наших најсроднијих и најближих суседа.

Н. Мирковић